

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— **Maros-Vásárhely,** —
Szentgyörgy-utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Megjelenik:

minden vasárnap egy iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

A nyár hevében.

Mindenfelé megindultak a dolgos kezek a munkára. A kedvező időjárás százféle alkalmat ad a foglalatosságra. Tehát nincs okunk arra, hogy a gondviselő Istenre félelemmel gondoljunk. Lesz e aratás? Minő siker koronázza majd a munkások keznek fáradságát? Lesz e haszon a sok buzgó-ság, a nagy fáradság után?

Vagy pedig veszteséggel fog járni a nyárnak bőséges munkája?

Ilyen kérdések foglalkoztatják még az istenfélő földmivest is azért, mert a mai korban a munka eredményétől függ az emberek sorsa és nem a vak szerencsétől.

Ha pedig a természetben s az életben veszteséggel zárulna le az aratás, ha vihar látogatná meg dörgő hangjával, rémes tekintetével a mi határunkat. vajon hasznunkra tudjuk fordítani a veszteséget? Megtérésre, lelki javulásra buzdít Isten szomorú látogatása?

A sikernek első feltétele a remény. Ez erősít meg a további munkára, ez ad kitartást a legnehezebb, a legfárasztóbb dolgainkban is. A balsejtelem megöli az emberszívében a bizalmat, Reménytelenül, a jó sikerébe vetett hit nélkül nem lehe elérni.

Ezért szereti az ember a reménységet, szereti a fényt, a derűt, a jó kedvet, mint a virág,

a mely a nap fénye felé fordítja szirmait. A balsejtelem, a komoly gondolat elkedvetlenít.

Ezért oly kedves előttünk a keresztyén vallás, a mely boldogságot hirdet és öröme vezet. Az Isten gondot visel mirőlünk. Az éhséget enyhíti a mező dus kalászaival. A szomjuságot csillapítja a meghasadt kösziklák mélységéből, honnan üde forrás vize fakad felénk... Lelkünk szomjuságát is enyhíti és a bünbocsánat szelid, kedves ígéretével.

Szabad tehát az ilyen nagy bőségben az éhenhalásra gondolni? Ellenkezőleg bizalommal tekintünk fel az égre a nyári nap hevében!

Az Úr mindig velünk van. A zsoltáriró mondja „Közel vagyon az Úr mindazokhoz a kik őt tökéletességgel hívják segítségül.“ Még akkor is közel van, ha szenvedések sujtanak le reánk. A bajok, a veszedelmek, a nyomoruság áradatai olyanok mint a nyári fellegek, a melyeknek csak külseje rettenetes, de belseje, igazi tartalma nem ijeszt meg

Mert tudjuk, hogy abból áldás fakad attól a szelid csendes esőtől, a mely az ijesztő, sötét, komor nyári fellegekből hul alá a föld kiszáradt rögöire.

E hit nélkül az élet legszebb áldása is üres, puszta szó marad. Nem tudjuk azt az áldást használni, nem hoz reánk boldogságot. Az élet hit nélkül olyan mint egy kut, a melyen nincs

veder. A mélységben ott van a drága, a jó ivóviz, vidáman ragyog felénk a nap fényének visszatükrözésével, de mi nem tudjuk használni, nem tudjuk használni, nem tudjuk szomszágunkat csillapítani, mert nincs veder, a mivel meritsünk, nincs hitünk, a mi az élet áldásait hozzá férhetővé teszi.

Vannak emberek, akik az életnek százféle kedves és megengedhető örömei közt is lehajtott fővel járkálnak. Miért? csak azért, mert nincs hitök, bizalmok. a mi nélkül az élet legszebb áldásai is csak hiába való játékszerek maradnak.

Keresztyén olvasóm! Téged kérlek, ébreszd fel lelkedben a szunyadó hitet. A természet gazdag terített asztala mellett ne koplalj!

Nyisd ki szemedet és lássad az ég áldásiban a Mindenható jóságát.

Ha ilyen vidám lélekkel és munkás kézzel várjuk az aratást, akkor nem fogunk csalódní reményeinkben. Mert ha egy és másban hiány is lesz, talál az Úr utat módot arra, hogy azt kárpótolja.

Ha a buza nem tölti meg oly vastagon a mi zsákjainkat, lesz másféle áldás és előmenetel, a mit nem von meg az Isten azoktól a kik ötet szeretik s neki engedelmeskednek.

„Mindenkör örüljete!” mondja Pál apostol. Az örökös bánkodással és sohajtozással nem fogunk boldogulni sohasem. Az élet örömei közt nem szabad csüggedt fővel járkálnunk! Csak a bűnös örömtől tilt el minket az Úr, csak azoktól kell tartozkodni. Az ártatlan öröme rozsait bármikor le lehet szakítani. Ezért nem haragszik meg reánk a jó Isten.

Király Béla

h. bodoni ref. lelkész.

Hogyan kedveltessük meg gyermekeinkkel a mások bajával való törődés gondolatát?

Irta és az „Erdélyi Múzeum Egyesületnek” 1907. június 1-én Zilahon tartott III. vándorgyűlésen felolvasta: **Dr. Gidófalvy István** kir. közjegyző.

(Vége.)

Ennyi elég a leánykákról. Beszéljünk most a fiukról is. Elmondok ezekre vonatkozólag is néhány példát.

Kovács Lajos a levélhordó kellemetlen helyzetben volt hétfőn. Kilyukadt a cipője. Elment tehát Nagy Péterhez, a cipészhez s így szólta hozzá: Csináld meg a cipőmet, mert különben holnap nem mehetek szol-

gálatba. Nagy Péter ezt válaszolta: Szívesen megcsinálnám a cipődet, de fát kell hoznom az erdőből. Ha esőnk lesz az éjjel hosszú ideig nem lesz fűteni valónk. Okvetlenül fát kell hoznom ma az erdőből. Lajosnak hirtelen jó gondotata támadt, azt mondotta Péternek: Ide hallgas, csináld meg a cipőmet én meg hazahozatom a fát az erdőből.

Ugy történt, a hogyan megegyeztek s mindketten nagyon meg voltak elégedve.

Íme a költsönös szolgálatok egy benyomása, mely által az ember az embertársainak és önmagának életét tűrhetővé, elviselhetővé teszi. Ez a példa is csak annak megismerésére vezeti a tanulót, hogy az egyedül álló ember tehetetlen, míg az egymással szövetkezett emberek hatalmat képviselnek.

Elmondok még egy ilyen példát. A tanító megígérte, hogy csütörtökön sétálni viszi az egész osztályt, mert mindenik tanulójával meg van elégedve. Csütörtökön reggel azonban az egyik gyermeknek, Lajosnak az atya kijelentette, hogy Lajost nem engedi el, mert fát kell hordania. Erre az egész osztály felment Lajosékhöz, segített neki, behordta a fát s így Lajos is elmehetett a többiekkel sétálni. Valamennyien örvendeztek a tanító pedig azt mondta, hogy ez az összetartás.

A mások bajával való törődés gondolata hozta létre egyik erdélyrészi főgymnáziumban a „tanárok tulszigora által okozott vagyoni károk megtérítésére alakult szövetkezetet”, a mely nem megerősített alapszabályokkal ugyan, de azért áldásosan működik. A múlt évben történt, hogy egyik jeles előmenetelű társukat egy gyermekcsinyért a konviktusi kedvezmény s más javadalmak elvesztésére ítélte a tanári kar. A szövetkezet tagjai, a megbüntetett fiu tanuló társai maguk között igazságtalannak minősítették az ítéletet, de nem mentek panaszra, nem éltek perujítással, mert érettségire kellett készülniök, hanem minden tagra aránylagosan kivetették a kárt. Megfizették a gymnasium összes követelését. Egyre-egyre alig két korona jutott. A vagyontalan fiu pedig tovább folytathatta tanulmányait. Tanuló társai szeretete munkakedvét annyira fokozta, hogy mint egyik legelső tette le az érettségit s ma a kolozsvári egyetem egyik legkitünőbb hallgatója. Társai közül többen itt vannak vele, szóval, tettel most már ő gyámolítja ezeket s annyira összetartanak, hogy egyiknek az öröme mindnyájuk öröme, másinak bánata mindnyájuk bánata, egyiknek pénze mindnyájuk pénze és így az idegenben is jól boldogulnak.

Ugyanezen főgymnáziumban a rendes gyakorlat az, hogy ha valamelyiket nagyobb anyagi kár éri, kibocsát egy ívet, ráírja „Segíts” s bizony az összes növendékek megsegítik, tehetségük szerint.

Ugyanott láttam, hogy a főgymnáziumtól legmesszebb lakó diák megfogad egy jókedélyű fuvarost két rossz lassu járásu lóval s aztán szervezi a „szál-

litási szövetkezetet“. Sokszor 16-20 diák podgyásza is reá kerül e szekérre, ők meg gyalog dalolva mennek a szekér után. Olcsón fuvarozzák haza mindeniküket. A többlet egy részéből utavalót szereznek be, ebből részeltetik a fuvarost is, aki az uton velük jól mulat s éppen azért sokkal jutányosabban vállalkozik az ilyen fuvarozásra, mintha egy önző diák a maga részére foglalná le.

Az ilyen tanítások hatása néha szembeszökően nyilatkozik meg a gyakorlati életben is Párisban például ahol a sokféle tilalom nagyon megbénítja a tanító működését, ezeket találjuk egy 13 éves tanuló írásbeli feladatai közt: „Nem engedelmeskedtem a tanító Urnak. A tanító Úr megtiltja a labdázást, mert könnyen betörhetjük az ablakot. Nem fogom többé tenni.....“ Ez történik Párisban. Már most nézzünk át például Orleánsba, ahol hasonló korúak a tanulók s az iskola üvegtábláit is hasonló veszély fenyegeti. Orleánsban megalakították a gyermekek az „üvegtáblák betörése elleni szövetkezetet“ s annyit játszanak, a mennyit akarnak. Amíg tehát a párisi tanuló tehetlenségében csüggedve megáll a fenyegető üvegtáblával szemben, addig az orleánsi ügyet se vet reá, mert az üvegtáblákról előre gondoskodott. Ha betörnek néhányat, lesz munkája az üvegeseknek. Ennyi az egész. Így törekszik a fogyasztás, fejlődik az egyéni kezdeményezés szelleme, pusztán az ilyen szervezet által, mely arról gondoskodik, hogy a támadt hiányok közösen pótoltsanak.

Az ilyen növendékek már a mások bajával való törődés gondolatától áthatva kerülnek a tanárok, tanítók kezelése és nevelése alá. Minden tanodának meg van a segítő egyesülete. Én ezen segítő egyesületeket a mai alakjukban nem tartom helyesnek. Akár hányan nagy tőkéje van s még sem tud eredményt elérni. Nagy baj, hogy ezeknek az egyesületeknek nagy része minden viszonzószolgáltatás kikötése nélkül mintegy kegyelem kenyeret ad. Igen sok szegény, de önérzetes tanuló e segítséget épen e minőségéért nem veszi igénybe.

E segítő egyesületek átalakítandók volnának iskolai filléres szövetkezetekké. Ugy képelem, hogy minden tanuló hetenkint legalább 1 fillért tartozna befizetni, amíg egy minimális üzletrészt, mondjuk 5 év alatt 250 fillért befizetne. Az öt éves ciklus tanulmányai befejeztével, ha folytatni akarná, befejezést nem nyerne, hanem hasonló feltételek mellett folytatodna. A szövetkezet igazgató-tanácsát a legmagasabb osztály növendékei képeznék, igazgatóságát és felügyelő bizottság pedig a tanintézet növendékei közül választanák. Az ilyen egyesületek segítése nem lenne kegyelmadomány. Becsület szóra adott kölcsönt gondolok. A kötelezvényben a kölcsönvevő kötelezné magát arra, hogy a kölcsönvett tőkét évi 1% kamatjával együtt akkor fizetné vissza, midőn vagyoni viszonyai megengedik. Lesznek mindenütt olyanok is, kik nem tud-

ják majd visszafizetni a kapott segélykölcsönt, de az adósok többsége meg fogja téríteni, mielőtt csak lehet. A nem magasabb, mint 1 % kamat jövedelemből az önképzőkörök, dalkörök zeneegyletek és minden más, az intézet kebelén belül működő egyletek volnának segélyezendők. Az első években erre kevés jutna, mert a tagoknak könyvvásárlásra, internátusi és egyéb szükségletekre az üzletrészek is alig lennének elegendők, de már egy évtized múlva igen nagy segínyt nyújthatna egy ilyen szövetkezet.

A magyar ember egyébként kötelességtudó, pontos fizető, erről csak a nem jól alkalmazott segítés munkájával szoktatható le. Ha már most mint gyermek a kapott segélyért viszonzószolgáltatással tartozik, meg fog erősödni benne a kötelességérzet és a mások bajával való törődés gondolata. Örök hálával fog emlékezni arra az intézetre, mely azt benne kifejlesztette. Ha majd tanulmányai után munkája gyümölcsét élvezzi, nem fog megfélemedezni erről az önsegélyző szövetkezetről sem, melynek vezetésében mint gyermek tevékeny részt vett, örömmel fog visszaemlékezni azokra a küzdelmes gyűlésekre, melyeken szabad választási jogát éveken át gyakorolta, annak áldásaiban részesült.

Ha az iskolában elmulasztják a mások bajával való törődés gondolatát a gyermekekbe oltani, akkor a gyermekek önzők lesznek s akkor ok nélkül kiáltják: szabadság, egyenlőség, testvériség! Önző emberek ajakán ezek csak pusztába kiáltó szavak, csakis önzetlen emberek tehetik termékeny émbertársaikat, hogy e szavak ne csak jelszavakat, hanem igazságot is hirdessenek.

Ez a kérdés olyan tág, olyan bő, hogy nem egy félórát, el napokon át lehetne róla tárgyalni. Azonban most már befejezem előadásomat.

Sokat tanultam, de keveset olvastam és irtam. Megtanultam könyvek helyett az embereket olvasni. Sokkal értékesebb, sokkal tanulságosabb egy élő embernek olvasása, mint bármelyik jól megírt könyv. Á, B, C-könyvem a fiam, bibliám ó-testamentuma az apám, új-testamentuma az édes anyám volt, kit korán elvesztettem, de egy jó másodpéldány nagyon is pótolta. Olvastam az élet komédiáit, a falábon járó embereket, olvastam a népköltészetet, a falu népét s a mindennapi hírlapcikk helyett olvastam az irodámban váltakozó fiatal emberek lelkét. Mindenik olvasmányomból száz és száz példát tudnék felhozni, de nem fárasztom sokáig türelmüket. Az Á, B, C-könyvemnek két lapját nyitóm fel és azt olvasom el.

Szabolcska Mihályt — lehet, hogy e társaságban többen is vannak, kik e nevet már ismerik — nagy bajjal Száz-Régen mellé választottuk meg papnak, a honnan kiindult diadalmas útjára. Mindjárt az első évben nagy kellemetlenség érte s mi száz-régeniek, oláhok, németek és magyarok mindenképen iparkodtunk bánatán enyhíteni, iparkodtunk a felhőket eloszlatni.

Munkára szoritottuk s válalkoztunk arra, hogy költeményeit, a „Hangulatok“-at kiadjuk, terjesztjük és népszerűsítjük. Szabolcska a szász-régeni társadalom e határozatához hozzájárult, de a kézirattal csak késett, késett. Én aggódtam, hogy a különböző nemzetiségek közt gyújtott láng elalszik. Egyik este azt mondtam feleségemnek: „Na ha Miska szerdáig se hozza be a kéziratot, hát akkor süsse meg!“ Fiam, aki alig lehetett 3 esztendő, sokáig nem aludt, s reggel felkelés után az ablakmellé állott és leste leste az utat, mely Felfaluhoz házukba vezetett. Egyszerre csak rémült örömmel felkiált és rohan a kijárat felé, zaklatván pesztráját, hogy engedje őt ki azonnal. Nem tudtuk, hogy mire vélni a dolgot. Kiengedtük és megfigyeltük. Láttuk, hogy Szabolcska érkezett kocsin. Még jóformán le sem szállott s ölébe sem vehette az általa nagyon szeretett gyermeket, fiam kétségbeesve kiáltott: „Misi bácsi, hozza be szerdáig azt az izét, amit tatának ígért, mert különben megsüti!“

Ez volt az első eset, midőn fiamban a mások bajával való törődés gondolatát tapasztaltam.

A másik ugyanazon év telén történt. A feleségem falusi asszony. Tyukokat akart ültetni, hogy házilag előállítsa rántott csirkéink legyenek. Sikerült is egy kassal ültetnie, de panaszkodott, hogy a tojás lassan gyűl. Hideg is volt a tyukolban. Lehet, hogy azért, mert az egy-gyermek rendszerre akartak a tyukok is áttérni. Egyik reggel amint a konyhán átmegegyek, a fiam sírását hallom. Hallom azt is, hogy védekezik, hogy ő csak jót akart tenni s az édes anyja mégis megverte. Ez volt az első és utolsó verés, amit a fiam kapott.

Fiam megfigyelte, hogy a feleségem a tojások miatt panaszkodik s amikor a kotló sétálni ment, kiszedte alóla a tojásokat és a kamarába vitte. Megmagyaráztam a feleségemnek, hogy a gyermek tényleg jót akart, neki akart örömet okozni a tojások gyűjtésével. Erre a feleségem kezdett sírni, hogy igazságtalan volt a fiával szemben. Az én szemembe is könnyeszkökött, az öröm könnye, mert látiam fiamban a mások bajával való törődés gondolatát most már megerősödvé. Kívánom, hogy gyermekeiket csak ily okból verjék meg és hogy csak ily könnyeket hullassanak érettük.

Ezzel ez alkalommal mondtam mindazt, a mit akartam.

A kóródszentmártoni áll. el. iskola felavatására.

1907. május 30

Jertek innepelni! Szálljon imánk —
A buzgóság szárnyán föl az égre,
Im elkészült, áll a szentelt csarnok —
Biztos zálogul, új dicsőségre..
Édes hazánk! Jövő nagyságodnak —
E hely itt csupán egy talpköve,
De ha szilárdul megállja sorát
Te élni fogsz, élni örökre!

Kicsiny a hajlék s hányszorta nagyobb
A munka, melyet végeznie kell..
De erős akarat és kitartás
A célhoz jut és sikert mutat fel.
Jelszava legyen hazaszeretet,
Egy dicsteljes, fényes jövőre
A multból merítsen reménységet...
Igy haladhat bizton előre!

Legyen e hely a hitnek csarnoka
Ápolja hűn a vallás szent tüzét,
Hirdessék ebben a Mindenható
Nagy jóságát, örök dicsőségét.
A tanuló kis sereg szívébe
Hasson be a tiszta égi fény,
Lakozzék itt a szeretet, béke,
A jámborság becsület erény!

Mint egy rejtélyes, csodálatos láng
A melynek senki nem állhat ellen:
Forrasszon itt egygyé minden lelket
A hazafiság, a honszeretem.
Nyerjen itt erőt, kedvet a jóra,
A nemesre az ifju lélek,
Igy bizton remélhetsz édes hazánk
Ezer évre uj ezer évet.

Hirdesse itt körül, hegyen völgyön
Hogy magyar vér szerzé e szép hazát
S hogy azt tiszteljük szeressék hiven
Mert az szült, táplál s majd nyugtot az ad.
Hirdesse szépségét e hazának —
S az legyen legfőbb törekvése,
Hogy nagygyá váljon, örökké éljen
Árpád hatalmas büszke népe...

Jertek innepelni! Szálljon imánk —
A buzgóság szárnyán föl az égre
Im elkészült, áll a szentelt csarnok —
Biztos zálogul, új dicsőségre..
Édes hazánk, jövő nagyságának —
E hely itt csupán egy talpköve,
De ez szilárdul megállja sorát
S te élni fogsz, élni örökre!.

Adorján Zoltán,
somosdi ev. ref. tanító.

Boldogok, akik fedhetlenül élnek, akik az Úr törvényében járnak.

Boldogok akik megörzik az ő bizonyosságait és teljes szívből keresik őt.

És nem cselekesznek hamisságot, az Ő útáiban járnak.

Hálát adok neked tiszta szívből, hogy megtanítottál engem a te igazságod ítéletére.

CXIX Zsolt. 1. 4.

Áratás.

Isten igéje.

A valódi kegyesség.*)

Máté 5. 6. 7.

Nemcsak Jézus korában a farizeusok és törvénytudók, hanem ma is vannak az emberek között, kik abba helyezik a kegyességet, ha a törvény rendelkezéseit megtartják és a szerint élnek. Jézus maga is azt mondta, hogy nem jött a törvény eltörlésére, hanem teljesebbé tételére. De nem elégszik meg azzal, hogy megtartsuk a parancsolatot „ne öl”, hanem azt kívánja, hogy haragot se tápláljunk szívünkben embertársaink iránt. A törvényben megmondott „szeresd felebarátodat, gyűlöljed ellenségedet” Jézus pedig azt mondja: „szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak” „Mikor alamizsnát osztogattok, ne tegyétek azt nyíltan, hogy lássák az emberek; ne légy cégért sipolással annak” Mintha csak mondaná, ne hirdesd jó tetteidet. És mikor imádkozol, ne légy olyan mint a képmutatók, kik örömet állanak fel a gyülekezetben, hogy láttassanak másoktól; ne legyetek sok beszédűek, így imádkozzatok: „Miatyánk ki a mennyben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el országod, legyen meg akaratod, mint a

mennyben, úgy itt a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik mi ellenünk vétkeztek. És ne vigy minket kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen” Ebben az imádságban meg van minden, a mire az embernek szüksége van s nincs semmi, ami belőle elmaradhatna. Ilyennek kell lenni minden más imádságunknak is. A miatyánkat pedig mindig el kell mondanunk, midőn összegyülekezünk Istennek házába. Nem mondhatunk ennél szebb s lelkünket megnyugtatóbb imádságot akkor sem, ha magánosan imádkozunk.

Ez az imádság megtanít minket, hogy ellenségeinknek megbocsássunk; hogy embertársainkat szerfelett el ne ítéljük. Meg, hogy nem az megyen be a mennyek országába, aki mondja Uram-Uram, hanem az, aki teljesíti is a mennyei Atya akaratát.

A ki hallja e beszédeket és megtartja azokat, hasonlatos az a bölcs emberhez, ki építi házat a kősziklán, melyet sem árvizek, sem szelek el nem rombolhatnak.

Mutatvány Jancsó Lajos marosújvári lelkész, esperesnek Népközségi ev. ref. vallásoktatás című munkájából.

Kegyesség útja.

Gondolatok.

„A keresztyén hit nem abban áll, hogy bűneinket Isten bányára rakjuk, bizva az ő nagy áldozatában: hanem, hogy saját magunkat tesszük annak az élő, szerető szívére, a kinek barátsága attól fogva életünk legédesebb örömévé válik.“ *Miller.*

„A valódi szellemi élet nemcsak hogy a legmagasabb, de egyszermind a legkönnyebben folytatható élet.“ *Drummond.*

„Tényleg senkit még úgy nem szerettek ezen a világon, mint épen Jézust; de viszont senkit még úgy nem gyűlöltek, mint épen őt. Csakhogy még ez a gyűlölet is ő mellette, az ő igazsága mellett tesz bizonyosságot.“ *Kenessy.*

„Mi csak azt tudjuk, hogy Isten megtisztelt azokat, a kiket különös szenvedésekre kiszemel.“ *Hastings.*

„Nem azért törekszem érteni, hogy higgyek, hanem hiszek, hogy értsek.“ *Anselm.*

„A keresztyénség teljes lényegében az önfeláldozás és szenvedés vallása. A vérnek és könnynek vallása és közvetítőinek mégis a legmélyebb lelki boldogság. Ered pedig ez a látszólagos ellentét ép a keresztyén vallás mélységes mély voltából és az ellentéteknek a szeretetben való feloldódásából.“ *Romanes.*

„A lelkiismeret, ha szabadon működhetik, sohasem helyesli a rosszat, sohasem egyez ki az alacsony hajlamokkal.“ *Hastings.*

„A hit az Isten akaratának cselekvéséből nő ki s viszont a cselekedetek a hitből származnak.“ *Kenessy.*

„A ki szereti a jóságot, angyalokat vendégel, tiszteli a tisztességadást s Istennel él.“ *Emerson.*

„Minél bölcsőbb az ember, annál nagyobb imádója az istenségnek.“ *Swedenborg.*

„A keresztyén élet az egyetlen, amely valaha tökéletessé teszen.“ *Drummond.*

Egyháztársadalmi élet

Urasztal felavatás.

Szép és lélekemelő örömmünnepe volt a balai ref. leányegyháznak Pünköst másodnapján. E napon adott át a használatnak reggeli isteni tisztelet alkalmával, rövid imában Isten nevében felavatván, egy

szép Urasztala és egy gyönyörű kivitelű harmonium. E kis leányegyház, mely a mezőség közepében elszigetelten alig 88 ref. lelket számít, 808 lélek számú oláh községben, nemcsak hogy élni tud, de életének és élhetőségének gyönyörű jeleit adja.

1894-ben nsgos Viski Ferenc balai birtokos a falu közepén egy kis belsőséget adományozott 300 kor. értékben a meglévő egyházi belsőség mellé s e területre az egyház hivei ez idő óta egy szép tágas imaházat, iskola teremmel kapcsolva 8000 kor., egy szép tanítói lakás 5000 kor. és gazdasági épületek 3000 kor. értékben építettek saját erejükön, lévén tek. Tamási Oszkár és tek. Bálint Gyula birtokos urak élükön. A mai nap emlékére is nsgos Visky Ferenc tette fel a hervadhatlan koronát — amennyiben a harmoniumot 280 kor., az Urasztalát 40 kor. értékben saját költségén hozatta ref. egyháza iránti szerelme s magyar szíve sugallatára. Ezen kívül 1905. karácsonyi ajándék címen 10 kor., 1906-ban 20 koronát adott a közpénztárba.

Bizonyára, hol ily lelkes hivei vannak anyaszentegyházunknak, ott a pokol kapui diadalmat nem vesznek azon.

Midőn hiveim buzgolkodását s szentvallásunkhoz való hű szerelmét és áldozatkészségét e helyen példadással nyilvánosságra hozom, teszem azért, hogy jól eső érzést költsek fel szívekben nemes munkálkodásukért és buzdítsam őket a munkálkodásban tovább haladásra. Nsgos Viski Ferenc urnak pedig, kit a Pünköst másodnapján tartott egyházi közgyűlés tiszteletbeli főgondnokául választott meg, kötelességemnek ismerem, úgy a presbitrium, mint egyházam minden tagja nevében köszönetemet fejezni ki e téren is lelkes adományaiért s kérjük a jóságos Istent, hogy kedves családja boldogságára s Anyaszentegyházunk fölvirágoztatására még egészen ifju életét tegye soká ifjává, ékessé. Bala, 1907. május 22-én. Beregszászi Albert, ref. lelkész.

H i r e k.

Olvasd a bibliát!

Az Úr elhívja Ábrahámot.

Mózes I. k. 11, 1. 8.

Az özönvíz borzasztó ítélete után újból bűnösistentelen életbe süllyedt az emberiség. Az ember szívének gondolatja gonosz ifjuságától fogva (Mózes I. k. 8, 21.). Azért újra választott magának az Úr egy embert, ki kedvet talált előtte. Erre és ennek nemzetiségére akarja bizni isteni kijelentéseit, ettől származék majd a világ Megváltója.

Aranymondás: A hit pedig az olyan dolgok, valóságok, a melyeket reménylenünk és a mely dolgok nem láttatnak, azoknak bizonyos mutatójuk. Zsid. lev. 11, 1.

Oktató jegyzetek:

I. Ábrahám hite. A bálványimádók közt Ábrahám ahhoz emelte fel szívét, a kit egyedül igaz Istennek ismert, Ő benne hitt. De az Úr e hitet nagy próbára teszi; el kell mennie szülőföldéről, rokonságától, édesatyjától. Ismeretlen előtte az út, ismeretlen a cél; sok önmegtágadást követel az Isten, de Ábrahám akkor is hisz és ezt bizonyítja engedelmisségével. Mi is úgy bizzunk az Úrban, vajjon nekünk is Ő a mi legfőbb javunk, akiért készek vagyunk mindent elhagyni s a kit követünk, bárhová hív s bármit követel?

II. A láthatatlan dolgok valósága. Ábrahám még sohasem látta az ígéret földjét és mégis övé volt, Isten neki tulajdonította

azt, még mielőtt odaért. A láthatatlan Istenben bizott s az is igéjével szüntelen vele volt s újra meg újra kijelentette magát. Sokféle áldást ígért neki az Úr s mindegyiket olyan valóságnak vette, mintha már beteljesedett volna. Be is teljesedett; nemzetsége, mely ő reá, mint a hívők atyjára tekint, megszámlálhatatlan. Nevét iskolánkban minden kis gyermek ismeri. Nekünk is áldása lett dicső példája által. Valóságnak vette ama legfőbb ígérését, hogy tőle származik majd a megváltó és örvendezett annak. (Ján. ev 8, 56.) Az Úr nekünk is sog ígérte adott — ha igaz hitünk van, már most örvendezhetünk azoknak, mint valóságoknak

Egy nagy bankház tulajdonosa magához hívta egyik hivatalnokát s azt kérdezte tőle, mikor kelhetne utra Braziliába egy igen fontos ügyben. „Két hét alatt elkészülnek itthoni munkámmal” válaszolt a hivatalnok. „Jó, a mikor szükségem lesz rá, elhivatam”, mondá a bankár. Egy másik hivatalnoktól ugyanazt kérdezte. „Egy hét múlva mehetnék” mondá az. Ennek is ugyanazt válaszolta. Elhivat egy harmadikat: „Mikor volna kész Braziliába menni?” „Most”, viszonzá ez a hivatalnok. „Menjen ön, — szólt a bankár — megbízom ottani képviselőmmel.” Mi is készen vagyunk-e azonnal menni, ha az Úr hív?

— **Az ingyen tej.** Maros-Vásárhelyt egy csendben és feltűnés nélkül működő intézmény első évi tevékenységéről adunk a következőkben számot, melynek áldásait szegény iskolásgyermekük élvezték. Az „Ingyen-tej” intézményről van szó, mely néhány filantrop kezdeményezéséből a múlt év nyarán alakult meg s mely intézmény dr. Takács gyermekmenhelyi igazgató főorvossal az élén teljesítette és folytatja tovább is meghatóan szép, emberbaráti működését. Az évi jelentés szerint 1906. november 1-től 1907. április 2-ig az öt állami iskolában összesen 50 gyermek kapott naponta reggel fél 8 órakor egy pohár meleg tejet és egy zsemlyét. Kiosztatott összesen 1450 liter tej és 7230 darab zsemlye. Tizenegy adakozótól befolyt összesen 42 korona; kiadatott 389 korona 10 fillér. Maradék tehát 52 korona 90 fillér. Dicséret illeti Stefkó János marosvásárhelyi sütő-mestert is, ki a zsemlyét darabonként 2 fillérért szállította. Melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe ezt az intézményt, járuljanak a tőke gyarapításához bármi cimen (üdvözlét, koszoru megváltás) mert szegénysorsu iskolás gyermekeink életfejlődése és egászsége hálálja meg a jótékony adományt. Az adományok dr. Takács gyermekmenhelyi igazgató főorvos kezéhez vagy szerkesztőségünkhöz juttatandók.

— **Új erődök a román határon.** Bukarestből írják: A román határ eddig csak Oroszország felé volt megerősítve, a román kormány most elhatározta, hogy a magyar határon is erődítéseket épít. A terv szerint az egyik erőd prahovia völgyében épül a Predealról jövő kocsit és vasut védelmére. A gyimesi hágón és a Vöröstorony hágón átvivő vasut mentén a vasut védelmére két záróerődöt építenek ütegsáncsal, Szlatinánál Olthidfőerődöt építenek, a kis Moldova e fontos országúti és vasuti gócpontjának védelmére. Csernavodánál a Dunahid és Konstanza tengeri kikötő vasutjának biztosítására nagy hidfőerőd épül. A galaci Dunafront nincs védve, mert a Duna nemzetközi jellegénél fogva ott békében nem szabad erődöt építeni. A kormány azonban Galac keleti oldalán a dunai flottilla arzenálja mellett és a Dunaparton Galactól délre titkon ütegsáncot épített.

— **Nők szerepe a finn országgyűlésen.** Ösmeretes az a körülmény, hogy az általános választójog alapján összeült finn országgyűlésnek tizenkilencz hölgytagja van. A hölgyek annyira tekintélyes helyzetet vívtak ki maguknak, hogy az országgyűlés a kormányzó megnyitó beszéde után egy hölgyet, báró Grippenbergről Alexandrát bizott meg az adandó válaszszal. Ez a körülmény élénk bizonyíté: arra, hogy a megválasztott

hölgyeket Finnországban teljesen éretteknak tartják arra, hogy a politikában vezetőserepet is betöltsenek.

— **A püspök feje és a két napernyő.** Az alábbi épületes historiáról sokat irnak mostanában az olasz lapok. Bitontóiban csinos kis vagyona tett szert az ur alázatos szolgája Antonio Buquinchio pápista plébános. Erre az urnak másik alázatos szolgája Balardi püspök fülébe sugta a plébánosnak Montecuccoli hármasszavát: „Pénzt! Pénzt! Pénzt!” A plébános azonban sajátságos módon nem akarta meghallani az enyelgő szókat, sőt kereken tudomására adta a püspöknek, hogy egy átfurt centézimit sem hajlandó adni. A püspök erre rövidesen felfüggesztette a plébánost a plébánosi és egyéb egyházi funkciók gyakorlásától. A plébános nővérei azonban nem hagyták annyiban a dolgot. Beszélni akartak a püspökkel, hogy megtudják, miért fosztotta meg bátyjukat a hivataltól. A püspök nem akarta fogadni a két asszonyt, de azok elfogták őt e napokban a Dantó-spiritói tengerparton s rövidesen nyelveik hegyével, majd pedig napernyőjük nyelének segítségével tiltakoztak a püspök végzése ellen. A napernyők kettétörték az Úr felkent szolgájának tején, ami igazolja, hogy a püspöknek meglehetősen kemény koponyája van. Dgyébként az ügy folytatása bíróság előtt fog lejátszódni, mert a püspök a két harcias asszonyt feljelentette.

— **Üdülőhelyek a Székelyföldön.** A Székelyföld 21 kies, egészséges helyén nyári üdülőhelyet szervezett a marosvásárhelyi székely társaság, első sorban tanítók számára, de igénybe veheti azokat más, különösen hivatalnok-féle ember is. Ezen helyek rövid ismertetése a hozzájuthatás módja, élelmezési és lakásvizonyai stb. egy külön füzetben vannak megírva. Ezt bárkinek készséggel küldi meg a székely társaság gazdája, Szentgyörgyi Dénes, ha hozzá bárki eziránt egy levelezőlapon felhívást intéz.

— **A bölcső története.** Ki találta fel a bölcsőt? Milyen nemzet fia feküdt először ilyen ringó alkotmányban, amelyben annyi dal, annyi mese és emlék fűződik? Ezt a kérdést valószínűleg sohasem kísérté senki figyelemmel. Tény az, hogy a bölcső nagyon kezdetleges formában alakult át jelenlegi diszes alakjába. A legelső bölcső az anya karja volt. A nomád népek pedig — mint még a cigányok manapság is — hátukra kötötték egy nagy kendőbe a gyereket. A népvondorlás után már kezdtek primitív bölcsőket használni. Legkezdetlegesebb formája egy kivájt fatörzs volt, vagy vesszőből font kosár hasonlatos ahhoz, a milyenben Mózeset tették ki a Nilus partjára. A görögök kerek kosarat használtak bölcsőnek, a harcias lakadémoniak pedig az apa pajzsában helyezték el kisdedeiket. A régi Rómában nagyon sokat foglalkoztak bölcsőcsinálással, még pedig olyanokat csináltak, mint a görögök. A tizennegyedik században jött divatba a magas bölcső és akkor a hajót választották alakjául. Ettől az időtől fogva már csak kevés változáson kellett keresztül esnie, hogy a mai diszes és célszerű formához jusson.

Hirek az országból.

— **A székely deputáció.** Hatalmas deputáció járt Budapesten a Székelyföldről a minisztereknél a következő napokban. A küldöttség 400 tagból állott, amelyről tudósítónk a következőket írja:

A Székelyföld 400 tagu küldöttsége járt tegnap a Házban. A bércek szegény lakói panaszkodni jöttek és sérelmeik orvoslását várják a magyar kormánytól. A négy székely megye — Maros-Torda, Csik, Udvarhely és Háromszék vármegye — küldöttségét vezette Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter színe elé Nagy György képviselő s kérte a minisztert, hogy a szegény népet szabadítsa meg a nyomasztó tehertől s vegye ki a közbirtokossági erdőket és birtokokat az állami kezelésből. Darányi Ignác a földmivelésügyi miniszteriumban fogadta a küldöttséget s beszédében megígérte, hogy még a nyár folyamán elküldi Mezőssy Béla államtitkárt a kérdés tanulmányozására s az ügyet a székely érdekeknek megfelelően a legméltányosabban fogja megoldani. A küldöttség nagy lelkesedéssel fogadta a miniszter megnyugtató válaszát.

A deputáció innen Günther Antal igazságügy-miniszterhez ment, aki előtt báró Orbán Ottó tolmácsolta a küldöttség kérését. Günther Antal kijelentette, hogy ép most terjesztett be egy törvényjavaslatot e tárgyban.

A kék-arany székely zászló alatt elindult a küldöttség s átjött a Házba, hogy üdvözölje Kossuth Ferencet, mint a függetlenségi párt elnökét. A székelység hódolatát báró Orbán mutatta be Kossuthnak s kérte, hogy támogassa kérvényüket, mert a székely nemzet mindig hűséges fegyvertársa volt a magyarnak, az igazi érdekek védelmében. Kossuth Ferenc az elismerés hangján szólt s kijelentette, hogy a székelyek jólétét mindig a szíven viselte. Biztosította őket, hogy ő a saját reszortjában olyan intézkedéseket fog tenni, amelyeknek áldásos gyümölcsét a székelyek akkor fogják érezni, amikor ő már nem lesz miniszter. Szívesen látja a székely küldöttséget, mert tudja, hogy a székelység a független magyar államiság utolsó védőbástyája. Nagy György képviselő bemutatta Kossuthnak a deputáció vezetőit, akiknek nagyrésze egyszerű harisnyás földmives ember volt. A teremből távozó minisztert a küldöttség lelkesen megélemezte.

Ezután Madarász apó látogatta meg a küldöttséget a folyosón. A székelyek lelkesen megélemeztek a legöregebb képviselőt, aki lelkesítő szavakat intézett hozzájuk. A küldöttség emelt hangulatban és a legszebb reményekkel keblében hagyta el a magyar parlamentet, hogy megvigye a bércek lakóinak azt az üzenetet, amelyét a legnagyobb rokonszenv és szeretet hangján keld a független magyar parlament elé.

— **A Reichsrath megnyitása** A múlt hónapban az általános szavazati jog alapján választott új osztr. birodalmi gyűlés hétfőn tartotta első ülését, emelyen az új képviselők letették az esküt. Reichsratnak ünnepies, trónbeszéddel való megnyitása csak szerdau következett s azután kerül sorra a pártok erős mérkőzése, az elnökválasztás.

— **A hágai békekonferencia.** Nyolc esztendővel az első hágai békekonferencia után, amely Miklós cár kezdesére ült össze most indult meg a második békekonferencia, amelynek szintén az a célja, hogy a nemzetek között fennálló béke biztosítékait szaporítsa. Szó volt arról, hogy a e békekonferencián tárgyalni fogják a részleges leszerelés kérdését is, de úgy lát-szik, hogy még nem jutottunk el odáig, hogy a nemzetek közös elhatározással csökkentsék a katonai terheket. Mégis biztat a remény, hogy a nemzetek képviselőinek gyakoribb találkozója nyomán majd találunk módot arra is, hogy legalább a katonai terhek foko-

zását elkerüljék s ekkor már csak egy további lépés lesz a részleges leszerelés feltételeinek és módjainak a megállapítása. A békekonferenciát, a mely ez uttal is Hágában tanácskozik, a németalföldi külügyminiszter nyitotta meg, aki beszédében rámutatott arra az öröndetes körülményre, hogy a konferencián képviselt államok száma majdnem megkétszereződött, pedig minél nagyobb a képviselt államok száma, annál általánosabb lesz az elfogadott határozatok ereje. Az orosz cárra való tekintettel, akinek eszméje volt a békekonferencia, a konferencia elnökévé Nelidovot, az orosz cár nagykövetjét kérték fel az elnökségre. Nelidov gróf beszédében kifejtette a konferencia feladatait. Egyrésről az a feladata a békekonferenciának, hogy az egyes államok között felmerülő ellentétek elsimítását tegye lehetővé, de másrésről az is, hogy ha már a háboru elkerülhetetlen, közös megállapodásokkal lehetőleg enyhítsék súlyos következményeit.

Kepe: epe *)

— Irta: **Benedek Elek.** —

Minap éjjel azt álmodtam, hogy kálvinista pap vagyok. Ebben nincsen semmi csudálatos, mert az erdővidéki papok minden gyűlésükre elhivnak, s annyit vagyok köztük, hogy néha még imetten is papnak vélem magamat. Ők maguk is azt hiszik hogy jó pap veszett el bennem, eltévesztettem pályámat, aminek különben — teszik hozzá — nem örülhetsz eléggé. De hát az régi dolog, hogy a maga pályájával senki sincs megelégedve: az én kedves pap barátaim irigylik az én zaklatott nagyvárosi életemet, én meg az övéket: ezt a csöndes egyhangu életet. No ha irigyeltem, betelt a kedvem: pap voltam egy egész éjszakán. Sohasem volt ilyen hosszú álmom: estétől reggelig tartott. Egész idő alatt fotyt be papi udvaromra az áldás: a kepe

Őnök persze nem tudják, hogy mi a kepe. Ha azt mondom, hogy a kepe: epe, kálvinista pap olvasóim egy szívvel-lélekkel kiáltják rá: ugy van! igaz! — de önök, többiek, még mindig nem tudnak semmit.

A kepe, mindenféle hiten lévő hölgyeim és uraim, a kálvinista papok fizetése. Fizetés: in natura. Ha a rozstermés jobban üt ki, mint a buzatermés, minden hívő valami titkos varázsszóra egyet gondol és buzát hoz a papnak. Ha a buzatermés üt ki jobban: akkor a rozs az uralkodó plánéta. Akár így, akár úgy — a kepe: epe. Epét ömleszt a szegény papból, epét a hívőkéből is. Minden torzsalkodásnak, a gyűlölködésnek, pap és hivei közt, a kepe a forrása. A silány ötvenkét kéve gabona, ami külön-külön sok a szegény embernek, akinek, ha ezt kifizette, alig marad a vetőmagja, de kevés a papnak.

Emlékszem, világosan emlékszem, hogy az álmom azzal kezdődött: egész éjjel nem tudtam lehunyni a szemeimeimet. A feleségem, a tiszteletes asszony is nyugtalanul hánykolódott, nagyokat sóhajtván.

— Tehát holnap lesz a kepezés. Hány kenyeret süöttél?

— Huszat.

— Hát ha nem lesz elég? Tavaly huszonöt fogyott el. A papi kenyeret szeretik . . . . pedig milyen sovány!

*) Az író most megjelent „Bárányfelhők” című kötetéből.

— Ne aggodj, elég lesz, pálinkát is hoztattam. Harminc litert. Ötöt megméltem a presbitereknek. Keserűen kacagtam föl:

— Rámegy a kepe nek negyede! Aztán élj meg. Nevelj gyermekeket.

A gyermekek aludtak mélyen. A gimnazista fiam olyan jó egészségese ket horkolt, hallatszotta kisebbik pihegése.

Összeszorult a szívem, gyermekeim jövődő sor-sára gondolván. Keserű vádakkal illettem magamat: minek is lettem pap. Azzal a fáradsággal mehettem volna jövedelmező pályára. Tizenhat évi tanulásonra kétszáz kalongya szemetes gabona! Akárhogy számítottam, ez négyszáz véka szem. Egy véka ára ötven krajcár.

Tehát ha mind pénzzé teszem lesz kétszáz forintom. De akkor nem lesz kenyerünk. Na na, csil-lapodj. Adnak még zabot is. Adnak fát is. Egy pár földecske. Istenemre, az én fizetésem megér négyszáz forintot. Hisz ez óriási summa. Vannak az én kol-légáim közt, akiknek kétszáz forintra sem megy föl a fizetése. Ezek is tizenhat esztendeig tanultak.

— Virrad, feleség. Keljünk föl. Mindjárt hozzák a kepe t s még megszólak.

Gyorsan felöltöztünk, a diák fiunkat is felzavar-tuk, hadd lássa, miből szorítom ki azt a száz forintot, aminek a föld fenekéből is elő kell kerülni minden esztendőben.

Az asztagrakók már itt vannak. Gyülekeznek a presbiterek is. Leolvassom a szemükből gondolatukat: ma jó napja van a papnak. Nem szánt, nem vet s készen hozzák a tenger gabonát. Krisztusi alázatos-sággal közeledem hozzájuk s kikérdezzük egymást az éjszakai nyugodalomról. Aztán sorba kérdem vala-mennyit. Bakó Pétertől azt kérdem: leli e még a hideg a fiát? Dávid Ezékiástól: igaz-e, hogy a csás lova megkehesedett? Aközben a papné puha fehér kenye-ret hoz ki, leteszi az udvarközepén álló asztalra, utánna a szolgáló is egy üveg mézes pálinkával. Csupa nyá-jasság a feleségem.

— Tessék, Bakó uram, tessék. Dávid uram, még egy pohárral. Szeljen kenyeret, Bedő uram.

Mondja Dávid Ezékiás uram. Olyan fehér, mint a fehérített vászon. Látszik, hogy tavaly sok buzát hoztunk.

Kedves öszinteséggel mondja Bakó Péter uram: Ez igazán szép papi kenyér.

— No ma kevés buzát hoznak. Az idén erősen jók a búzák.

Futó pillantást váltunk az asszonnyal. Ugy tet-szik nekem, hogy könnyesepp ül a szemében Szegény aszszony! Ép a mult héten számítgatta magában, hogy ha tíz hektó buza összegyülne bár azt eladná, egy kicsit kiöltöztetné a gyermekeket. Magára akkor sem gondolt. Pedig három esztendeje készül: a jövő télre a föld fenekéből is veszek magamnak egy bundát. A leánykori úgy lekopott, hogy csupa — szégyen.

(Folyt. köv.)

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus álta feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süket-éget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást** még idült esetekben is. Ára üvegenkint használati utasítás-sal 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-ntcza 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógy-szertárban.

Agrár fakarékpenztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett alaptőke egy és fél millió korona.

Fióktézetek és kirendeltségek:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Maros-ujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely, Sepsi-szentgyörgy és Székely-Keresztur.

Jelzőlogkölesőneket nyujt földbirtokra és bér-házakra legjutányosabb feltételek mellett, ugyszintén **törlesztéses kölcsönöket 500 koronától** kezdődőleg a törlesztést és kamatot magában foglaló fél évi részlet-fizetések ellenében **4 1/2o/c alapkamattal.**

Leszámitol 6 hónapi lejáratig terjedő váltókat, utal-ványokat és adósleveleket.

Elfogad betéteket könyvecskére, folyó, vagy cheque számlára és azokat rendszerint **felmondás nélkül fizeti vissza.**

Bank és pénzváltó osztályunk üzletköre:

Értékpapir, idegenpénzek vétele és eladása.
Tőzsdei megbízások.

Sorsjegyek eladása letétjegyre és egyenlő havi **részletfizetésre.** Az első részletfizetése után a sors-jegyekre eső nyeresemény már a vevőt illeti.

Kölcsönök nyujtása értékpapirokra.

Osztálysorsjegyek föelárusítása helye. Szelvény-beváltás.

Letétek. Elfogadunk értékpapirokat, okmányokat megőrzésre.

Költségmentesen megvizsgáljuk mindennemű sor-solás alá eső értékpapirok huzását.

Kivándorlóktól érkező pénzek, utalványok, csekkek legolcsóbb beváltási helye.

Képviseli a legrégebb és legnagyobb bizt osító in-tézetet a „Trieszti Általános Biztosító Társaság“ (Assi-curazioni Generali) és eszközei tűz-, üveg- és jégkárt valamint betörés elleni, végre élet és balesetelleni biz-tosításokat a legolcsóbb díjak mellett.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZES IZÜ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„KÖZHASZNU SZÖVETKEZET”

magyar nemzeti alapon álló kultur és humán-célok támogatására alakult pénzüintézet

KOLOZSVÁRT UNIÓ-UTCZA 20.

Elfogad **takarékbetéteket**, naptól-napig számított 5⁰/₀-os kamat mellett és a tőkekamat-adót is az intézet fizeti.

Váltó-leszámitolást és rövid lejáratu **jelzálogkölcsonök folyósítását** kedvező föltételek mellett eszközli.

Tisztviselői törlesztő kölcsönöket folyósít 10—12 évi törlesztésre.

Az intézet most van átalakulóban 300.000 kor. alap-tőkével bíró részvénytársasággá, hogy kitűzött feladatait hathatósabban szolgálhassa.

Egy részvény ára: 100 kor., mely apróbb részletekben, az év végéig fizetendő be.

Eddigi kezdetleges helyzetében is már

12000 koronát

osztott ki az intézet magyar nemzeti alapon álló egyházak, iskolák segélyezésére.

A részvényjegyzések folyó évi június hó végéig
 =====
 elfogadtatnak. =====